

dessen Höhepunkt der Genuss von Freuden ist, vor Allem dazu bestimmt uns Freuden kosten zu lassen Spr. 3265. धर्मः सत्यपरो लोके so v. a. die Wahrheit ist der Höhepunkt des Gesetzes 3793. तोषपरो हि लाभः Zufriedenheit ist der höchste Gewinn 4468. तदुपोद्घातकथापरः (सर्गः) hauptsächlich dienend zu, — bestimmt zu LA. (II) 93, 1. — e) प्राणिनां हि निकृष्टापि जन्मभूमिः पराप्रिया (nach BROCKHAUS परा wohl = परभूमि) lieber als die Fremde KATHÁS. 52, 189. KERN will परप्रिया sehr theuer lesen. — 3) c) vgl. WEBER, RĀMAT. UP. 335.

परञ्जित् (परस् + ञ्) f. ein best. Metrum Ind. St. 8, 146. — Vgl. परोञ्जित्. परकायप्रवेशन n. das Hineinfahren in eines Andern Leib (eine best. Zauberkraft) Verz. d. Oxf. H. 99, a, 10. — Vgl. परशरीरविश.

परकाल adj. einer späteren Zeit angehörend, später besprochen (Gogens. पूर्वकाल) VS. PRĀT. 3, 3.

परचित्तज्ञान Verz. d. Oxf. H. 230, a, 34. परचित्ता f. das Denken an —, das Sichkümmern um Andere Spr. 4308 (Conj.).

परज्ञ lies vom Feinde kommend. क्लेशान्मुमुतुः परज्ञात् (परज्ञान् ed. Bomb.). परतन्त्रप्रकाशिका f. Titel einer Schrift HALL 113. 2. परतन्त्र, परतन्त्राकृत so v. a. einem Andern abgetreten, — verkauft KATHÁS. 74, 81.

परतस् 1) im Gegens. zu स्वतस् SARVADARĢANAS. 132, 19. 134, 4. — 2) weiter fort, in der Ferne Spr. 2658. इतो न किञ्चित्परतो न किञ्चित् hier ist Nichts und dort ist Nichts ÇĀNTIC. in ÇATAKĀV. 40.

परतस्त्व n. nom. abstr. von परतस् von aussen her SARVADARĢANAS. 132, 14. 133, 8. 13.

परता f. nom. abstr. von पर 1) d) summus BĀSHĀP. 7. परत्र 1) Z. 4 die ed. Bomb. richtig परत्र च.

परत्त्व 1) Z. 2 lies 3. 83. 120. 121. परदारिन् vgl. पारदारिन्.

परदूषण m. (sc. संधि) v. l. für परिभूषण Spr. 4667 (S. 403). परदेश ein anderer Ort VṚDDHA-KĀN. 13, 15.

परनिर्वाण n. bei den Buddhisten das höchste Nirvāṇa d. i. das Nichts SARVADARĢANAS. 13, 8.

परपाक JĀGŪ. 1, 112. MBH. 3, 13353. परप्रकाशक m. N. pr. eines Autors von Mantra bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 101, b, 11.

परम् 1) darauf, später Spr. 3753. PRAŚAṅGĀBH. 16, b, 4. — 6) परं तु SARVADARĢANAS. 118, 8.

परम 1) b) Z. 7 lies पदधि मधु घृतम् 9, 2, 1, 12; am Schluss hinzuzufügen Spr. 3020.

परमक Z. 5 auch die ed. Bomb. पारमकं पदम्. परमगुरु m. der Lehrer eines Lehrers HALL 198.

परमतकालानल m. N. pr. eines Schülers Çamkarākārja's Verz. d. Oxf. H. 251, b, 43.

परमतस् adv. still worse BENFAY nach BHARTṚ. 3, 6 (Spr. 801); es ist aber परम् अतः darnach, noch ferner zu trennen.

परमपुरुष Bein. Viṣṇu's Spr. 4705. पुरुष und पूरुष WEBER, RĀMAT. UP. 351. fg. — WILSON, Sel. Works 1, 92.

परमर्मज्ञ Spr. 2007. परमहंस WILSON, Sel. Works 1, 231. fgg. Verz. d. Oxf. H. 269, a, 14 (परमो हंसः 12). b, 7. fgg. WEBER, RĀMAT. UP. 329. N. pr. eines Mannes HALL 163.

परमगमसार Titel eines Gāna-Werkes SARVADARĢANAS. 31, 14. परमाणु, सप्त परमाणुर्जांसि = रेणुः LALIT. ed. Calc. 169, 2 v. u. °रूप adj. SARVADARĢANAS. 16, 2. 5. परमाणुमय adj. aus Atomen bestehend BRĪG. P. 11, 15, 12.

परमानन्द 1) आरोग्यं परमानन्दः die höchste Wonne Spr. 3720. — 2) °सरस्वती HALL 109. 137. परमानन्दाश्रम 141.

परमार vgl. Verz. d. Oxf. H. 497, b, N. परमार्थप्रया f. Titel eines Commentars HALL 119.

परमार्थसार Titel verschiedener Werke Verz. d. Oxf. H. 238, a, No. 373. 353, a, No. 838. HALL 199. 105. °टीका ebend.

परमासन m. N. pr. eines Verfassers von Mantra bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 201, b, 19.

परमेश्वर 1) ein vornehmer Herr Spr. 2939. Gott SARVADARĢANAS. 1, 13. 66, 17. 79, 6. 15. 81, 14. 132, 9. 154, 13. °प्रणिधान 133, 11. परमेश्वर-स्तित्वादिन् 132, 16. °सात्तात्कार das Schauen Gottes 103, 17. 20. — 2) SARVADARĢANAS. 99, 7. Sitā so genannt WEBER, RĀMAT. UP. 294.

परमेश्वरता (von परमेश्वर) f. Oberherrlichkeit SARVADARĢANAS. 92, 5. fg. परमेश्वरत्व (wie eben) n. dass. ebend. 96, 6.

परमेष्ठा f. ein best. Metrum Ind. St. 8, 107; vgl. परमेष्ठिन् 3). परमेष्ठिन् 1) परमेष्ठिन् oder परमेष्ठिगुरु Bez. des Lehrers des Lehrers eines Lehrers HALL 198. — 2) N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 239, a, s.

परंपरित (von परंपरा) adj. eine ununterbrochene Kette bildend, zusammenhängend ŚĪU. D. 670. fg.

पररीणा vgl. पर्वरीणा. पररूप AV. PRĀT. 3, 52.

परवत् in der Gewalt eines Andern (instr.) stehend, nicht Herr seiner selbst in Folge von: आनन्दनिमीलितेन्द्रियः साधसेन परवानस्मि UTTARĀRĀMAK. 62, 10. fg. (80, 10. fg.).

परवशात्तेप m. in der Rhetorik eine versteckte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei (आत्तेप), indem man sich als ganz in der Gewalt eines Andern stehend darstellt, KĀVĀD. 2, 150. Beispiel 149.

परवाच्य n. ein Fehler Anderer Spr. 1823.

परशक्ति m. N. pr. eines Verfassers von Mantra bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 101, b, 12.

परशरीरविश (चित्तस्य) m. = परकायप्रवेश Verz. d. Oxf. H. 231, a, 32. परशव्य bedeutet wohl Eisen; am Schluss lies पारश्व.

परशिव m. unter den Verfassern von Mantra bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 101, b, 11.

परशुराम 1) Verz. d. Oxf. H. 14, a, 11. 83, a, 26. 129, a, 20. °जयती 284, a, 5. — 2) ein Autor Verz. d. Oxf. H. 278, b, 22. 341, a, 35.

परशुरामप्रताप m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 278, b, 23. परशुराममित्र m. N. pr. eines Mannes ebend. 295, a, No. 713.

परशुक्ता f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Devi WILSON, Sel. Works 2, 39.